

Ще свирнатъ кавали, ще гръмнатъ широкитѣ тѣпани,
дълбоко ще стене земята въвъ страшния день,
и тъмни дървета ще махатъ и рано опжтени
ще дойдатъ сватбари — акрани и старци при менъ.

Ще шибне червеното слънце земята запалена,
ще хукнатъ дървета, ще викне широкия пжтъ,
на сватба, на сватба! — а мътни и страшни и алени
въвъ черни корита рѣкитѣ край насъ ще текатъ.

Съ пѣтли въвъ ржката ще дойдатъ и старитѣ кумове,
ще плиснатъ потоци отъ слънце студения сводъ,
и вѣтъръ ще вѣе и въ прашни и пламнали друмове
ще вика отъ радостъ голѣмия черенъ народъ.

Хей, мои сватбари, хей, гайди и свирки и тѣпани,
на сватба, на сватба—въ недѣля—на сватба и смъртъ!
Небето гори и земята е въ кърви окжпана
и буйни потоци въ полетата тъмни ехтятъ.